

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 ft. — kr.
Félévre 5 —
Negyedévre 2 —
Egy órára 1 —

Egyes szám ára 4 kr.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többnyire hirdetések alkú szerint jutányos áron vesztetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beutazásért 30 kr.

A kiegyezés és sallangjai.

(Négy közlemény.)

A Debreczeni számára

Hentaller Lajos,
országgyűlési képviselő.

Az osztrákoknak, maguknak sem kell a kiegyezés! Kisült nagyhamar, hogy az a csillag, mely Deák Ferenczet a kiegyezés jászlához kalauzolta, csak olyan hamiskás bujdosó égi test volt, mely azért tűnt fel, hogy Auszriát megmentse rég megérdemelt sorsától, a vérfakasztástól.

Ez a szerencsétlen csillagzat alatt született kiegyezés megteremtette országunk sorsát a köznyomortól.

De leg-lább azt hittük, hogy ha nekünk nem jó, hát jó az osztrákoknak. Ha mi fogyunk, sorvadunk is, ő legalább hizik, tollasodik. S kisült, hogy még Auszriát is rongja.

Igaz, hogy egy nem, mint hazánkat, Magyarországnak egész vidékei szegényedtek el 28 év alatt, iparágak mentek tönkre, kereskedelmünk pang s honfitársaink tömegestől mennek ki az Ujvilágba, jobb hazát keresni. A felvidék ma-holnap munkáskéz nélkül marad. Utánuk indul a Dunántul egy része s a híres Békésmegye munkásai.

Nem is csoda! A földbirtokosok ezreit dobolják. A kereskedők ajtóról-ajtóra járnak koldusbottal kezükben. A földművelő eladósodott s ma itt, holnap amott perdül meg a végrehajtó dobja.

Szomorú, kétségbeesett dolgok biz ezek! Szomorúak és borzasztók, mert keseregni ugyan lehet felettük, de segíteni — ha a rendszerrel szakítani nem akar e nemzet, — lehetetlen.

Lehetetlen, mert e rendszerben van a baj gyökere; a rendszer tette tönkre a hazát, az ingatta meg állami létünket s fejlődésünket, s méltelyezte meg a köz-erkölcsöt, a híres magyar becsületességet.

Dehát milyen is voltaképp az a nyomoruságos közös viszony, melyben hazánk Auszriához áll?

Lehetetlen ezen a világon jellemmel bíró nemzetet képzelni, mely érett, gazdag és népes és ennek daczára ez a nemzet jószántából kész lemondani arról, hogy független legyen, hogy saját ügyeiről ő minden idegen beavatkozástól menten intézkedhessen. Ezt bátran lehetetlennek tarthatjuk. Igen! lehetetlennek, mert egy nemzetnél a függetlenség a nemzeti jellegnek szükséges és helyes következménye.

Lehetnek olyan esetek, hogy könnyűnek tűnik fel az idegen járma, de bármily enyhén nehezdedjék is ez a já-

rom a nemzet vállaira, azért a nemzet, az idegen hatalom nyomása alatt boldog-megelégedett nem lehet soha!

Nincs, de nem is lehet olyan öltudatos fia e hazának, aki helyzetével kibékülne mindaddig, amíg tudja, hogy kor-mánya nem a nemzeti akarat kifolyása hanem idegen érdekek kupecze.

Nem lehet kibékülve, főleg ha tudja, hogy a kormány akarata nem azonos honfitársainak akaratával, érzelmeivel, vonzalmával; ha tudja, hogy a kormány a szomszéd mostoha testvérnek készköteles fejbőlöntő szolgája.

Beláthatja minden tisztességes magyar ember, hogy oly nemzet, mely kifejlett, népes, s eléggé vagyonos arra, hogy kormányt tartson fenn, oly kormányt, mely a nemzeti aspirációkat képviseli; az ily nemzet sohasem lehet boldog más kormány alatt, csak oly alatt, mely a hazát függetlennek, önálló-nak s minden beavatkozástól mentnek óhajlja.

Nézzük már most, bír-e hazánk külön nemzeti minőséggel? Van-e elegendő számu lakossága e földnek? Van-e elegendő ismerete a föld népnek? ragaszkodása a helyes, egészséges haladó eszmékhez? s elég képessége a függetlenségre, önállóságra, hogy megélhessen oly kormány alatt, mely testestül-lelkectül magyar és nemzeti? Mi is hát voltaképp ez a Magyarország?

Magyarország földterülete oly nagy, mint az összes osztrák tartományoké. A népnek száma 16 millió, s ezt egy közös történelmi mult fűzi együvé; nem úgy mint az osztrákokat, a kik a népen különféleségéből vannak mesterségesek egy államtesszté összegyurva.

De erről legközelebb.

Apponyi javaslata. A nemzeti párt tegnapi előtti értekezletén nyilvánvaló lett, hogy a beketárgyalások teljesen hajótörést szenvedtek. Különösen kitűnik ez Apponyi indítványából mely a következő:

A párt továbbra is törekedni fog arra, hogy a választási szabadságnak törvényes biztosítékai megalkottassanak, jelesül, hogy a kuria bíráskodásáról szóló javaslat a párt részéről ajánlott módosításokkal törvény erejére emelkedjék. De minthogy e törekvésében a kormány közreműködésére föltétlenül és biztosan nem számíthat, minthogy ennél fogva e törekvés eredménye föltötte kétes és nincs kizárva az, hogy hatályos szabadsági biztosítékok nélkül kell a választási küzdelembe belemennünk: a nemzeti párt egyfelől fokozott erélyvel fogja folytatni ellenzéki működését azzal a rendszerrel szemben, mely a választási szabadság megóvására szükséges intézkedéseket csak föltételesen akarja, másfelől felhívja vidéki elvtársait, hogy szervezkedésüket a lehető leg-szilárdabb alapokra fektessék, a választókat jogaikra és kötelességeikre figyelmeztessék, —

jogaik védelmében szolidaritási kötelekbe tömörítsék es így mindjobban képesítsék arra, hogy a viszályok minden nemével szemben állampolgári joggyakorlásuk szabadságát és tisztaságát megóvhassák.

KÜLFÖLD

Lázadás Cuba szigetén. A tegnapi minisztertanács az 50 millió kölcsönrel és a kubai hadiadóval foglalkozott. Az utóbbi felett még tárgyalások lesznek szükségesek. Canovas miniszterelnök kijelentette, hogy a kamarát alkalmas időben összehívja.

Olaszország háboruja. A Baratieri tábornoktól Makonnenhez küldött követ estefelé tért vissza. Makonnen válaszában igéri, hogy úgy ó, mint Menelik ragaszkodnak a Makalle kiűritése tárgyában kötött szerződésekhez. Az összes kémekek megerősítik, hogy Galliano ezredes fegyvereket, ágyukat és sok hadiszert vitt magával. A csapat a táborban négyzögöt képez; középen vannak a tisztek és sebesültek. Az ágyukat és hadiszereket abysszini szokás szerint Makonnen, mint kezes hadteste veszi körül, hogy az olaszok a többi csapatokkal ne érintkezhessenek. Felter beszéli, hogy a többi főnökök csapatai Galliano elvonulása-kor elégedetlenek voltak a feltételekkel és boszankodtak Galliano hosszú ellenállásán. — Tegnap es vasárnap pihenőnap volt. A soánok, a kik Angba mellett táboroztak, ma egész horderejükkel Haussen felé fordultak, Galliano pedig Adahagamas felé indult.

Törökország sebei. A Daily News konstantinápolyi jelentése szerint az angol nagykövetség párnappal előtt, az első dragománjával együtt a szultánhoz jött kihallgatásra. A szultán az urakat hideg előszobában várakoztatta, ahol mindketten meghűlték. Az angol nagykövet pedig ezuttal Viktoria királyneának személyes üzenetet hozta, melyet a szultán nem valami nagy tisztelettel fogadott. A konstantinápolyi diplomáciai körökben kalandos hírek szólnak, melyek csak a legnagyobb óvatossággal fogadhatók, bár forrásuk az örmény kérdés váratlanul igen komoly stádiumba lépett. Oroszország elérkezettnek látja az időt arra, hogy Nagy Péter terveit megvalósítsa. A hajóraj Szebasztopol és Odessza előtt akcióra készen horgonyoz és a kaukázusi hadosztályok lázas gyorsasággal összpontosítanak, az orosz csapatok okvetlenül bevonulnak Örményországba. Oroszország a hatalmak egyetértését igyekszik elérni és Törökország felosztását indítványozza. E terv szerint Oroszország kapná a keletázsiai tartományokat Alexandriáig és Konstantinápolyig, Franciaország kapná Szíriát, Palesztinát és Jeruzsálemet, Angliának jutna Egyiptom és perzsa tengerekből keleti partja, Ausztria Magyarország kapná Szerbiát és Macedóniát, Olaszország Tripoliszt, Görögország pedig Teszáliát, Krétát és a szigeteket. A hatalmak e felosztási tervvel nem ellenkeznek, csak Ausztria-Magyarország tartózkodó még némileg. Hohenlohe hercegnek a bécsi udvarnál való tartózkodását e kérdésel hozzák kapcsolatba. A hercegnek az lett volna a küldetése, hogy Ausztria-Magyarországot megnyerje Nemetszág nezetének, mely szerint Oroszországnak keleti politikáját elő kell segíteni. A döntésnek már a legközelebbi napokban meg kell történnie. Washingtonba a képviselőház elfogadta a szenatusnak Örményországra a tegnapi lapunkban ismertette vonatkozó határozatát.

Városi fa-deputátum.

— Irta: **Gondy Károly.** —

E szó: »deputatio« egy latin nyelvtani sületlenség; nem a maga klasszikus korában teremtett szó. A latinok nem ösmerték, de annál jobban ösmerték mi magyarok, mert mi örökösén deputálunk és lépten-nyomon lessük a »deputátumot.«

Olyan kocz-féle ez a deputátum, mint a főlevéltárnoki állás, mely betöltetlenül tette eddig legjobb szolgálatát, mert ülos a be-menet!

Ezeket előre boesátva, jó eleve tisztában lehetünk e cikkem irányáról, mely az igazságtalan osztogatást, a fosztogatást tárgyalja, a hogy az a mai köz- és állami igazgatásunknál, az önérdéktől suggerálva, napirenden van.

A város erdei öriási módon pusztulnak. Az »Apafaja« egy jó része az edes- és keresztéliai kandalójában elsziporkázott. — A »Gut«-ra sem mondaná már a német: »Gut-haben«, mert az is máholnap beadja a kulcsot. — Pénzzé tesznek mindent, hogy sem pénzt, sem posztót ne lássunk, kivéve a katonapostót. A tabula rasa legalkalmasabb az új millennium-alap letételére. Mily egyöntetű is lesz ez az ország-világ, ha tisztán kászárnyák diszlenek majd rajta!

E nagy fapuszítás után már csakugyan vízből kell készítenünk a gázt, hogy az ne öljön beennünket rakásra és szénből a vizet, mert Debreczenben már több a szén, mint a víz. A fajtát! a fajtát! . . . mire nem vete-medik szükségéből az ember ebben a kultur-harczban?!

Jókainak, a státus-poctának sehogys sikerül sem az anglust, sem a németet túrtöz-tetni, midőn már a koronás báberjain élvezi a valutas nyugalmat és szénája anyira rend-be van, hogy a többi magyar költő mind jól lakhatna tőle. — Be szerencsés az a poéta, kinek nincsen baissesze a tözsdén, sem az irodalomban; kit a való bukás még regénye-sebbé tesz és a lelke tart az alamizsna alant nivója felett! . . .

De nem ilyen esendben van a város lu-czernája, meg a fája. Az előtt 10—20 ölnyi faak oda sem hederítettek, most egy ölnyi elbrennolás bajba hozná az elkezelő hivatal-nokot, mert a főispán még a gyufát is látja más zsebében, a szalkát más szemében. Meg-figyeli a hivatalnok masinját, ha mindjárt nem a tudományát.

Szorosan vevé fát kezelni a favágó dolga: a kinek pedig az Isten felvitte a dolgát, az

nem favágó, hanem érvágó. — A beteg város már egészen elgyengült a sok érvágásban; sok a magistere. Köpülőzés is már ingyen me-gyen a nagyerdőn ellenőrzés nélkül és a gőz ha fűtől, a magisternek fűtől. A főispán csak a jegyeket szedi; a mi a vám és szám körül játszódik, annak lehet tiz felvonása is. Lebet most már mindenütt felállítani a kraj-czáros komédia satort, csak a követválasztás-omédia az nem tréfa, igen sokba van nekünk, hogyne, midőn a főispán és főpolgár-mester elleoörzik a lajstromot . . .

Egy okos ember hiányával folynak immár a fontos tanácskozások, ki mint a színbizott-ság legbuzgóbb tagja megemberelle régi ko-médiásainkat; kinek a városi opera comique-ban szabad páholya volt, melynek oldalát ha a nagy tapsolásban megrongálta, maga megr-parálta, levén főgyűvédsége mellett alapos kö-mives mester is.

Hát ez a »szabad kéztől« (?) vásárolt okos fő. Tiszán eddig nem tudták, melyik part-ján a Tiszának fog kikötni, a jobb parton ki-sállott.

A »buksi fejűk« táborába szeptődött, mert a kir. tanácsosság a hitelesített itezés, a mivel a tejfelt mérik azok számára, kik oly nehezen nyelik a száraz képviselői galuskát. Hát bizony megválasztották az atyuskát, ki most vétségére először élvezi az atyaságot; kinek a hon első és utolsó fia. És ha már a »hona« a fia, hát viszont nem lehet a hon fia.

A hogy Szinay Gyula feltette az ország színe előtt a főispán fejére a koronát, ugy feltette Kola János Ugronok a nánási szalma-kalapot, a mihez per ze az elegáns dandy nincsen szokva. — Hát majd megvalk, kit ne-velünk és ki nevet utóljára!?

Eleg a hozzá, ez az okos ember most nincsen közünk, ha csak nem jó »cola parte« Thaly kollegával a nemzeti jellegű (sic!) vá-rosi bátra egy kupében, egy coconban, egy couponra — tout á coup.

Ennek a praktikus embernek éreztük nagy hiányát, nem a mén-kiválasztásnál, ha-nem a városi jog- és pénzügyi bizottság üle-sén, hol kompetáltak és kontempláltak azt a keserves nyert túzifát.

Márk Endre póttagolt helyette de mint coefficientens magát sem feledte otthon, dupla személyben képviselőködött . . . ő most a város »Bis-Mark« kancellárja.

It a gyülesen nagyon elágazva véleked-tek, még hozzá messze a logika törzsétől, a mennyiben két szarv soha sem nő egymás mellett.

Hogy, hogy nem, a failletmény kiváltási díjját 9 frtől 6 frt 62 krra (furcsa kerek-szám!) leszállították. Miért kell és lehet a fat most egyszerre olcsóbban adni, illetőleg miért adták oly drágán: az az anonym konzorcium titka. Hát olcsóbban valamit beszerezhetni, az épen nem volna oly nagy baj. — De erre azt mondja a főszámvevő: Nix deics! Nem oda Buda! — A hazi pénztár 11,000 forint kárt szenved ez ostobaság által; tehát egy másik ostobasággal kell itt a bajt hom-opa-hice or-vosolni. Szeget szeggel, — tőköt tökkel! — De hát hogyan?

A főszámvevő, ki a ig várja az alkalmat, hogy a községi adónak állandó rovatot nyit-hasson a lapos kek könyvbe, 5 százaléku pót adóval véli a hiányt leegyezszerűben sine mente helyre pótolni. Ő a régi czinkotai itezé-vel szeret mérni, ha — mintha bizony ideg-n czimek alát az a favorizált községi adó reg nem szerepelne?! . . . Persze a pótdadó, ha egyszer az adó blattrra van felpingálva, az többé onnan soha le nem kerül.

Az okosabb harmadfél Bismark sűrű üs-tökkel a miniszterrel egyetemben csak az ará-nyos pótdadó kivételével értelt és csak azt tartja megengedhetőnek.

Furcsa észjárásra mutat a miniszter el-rendelése:

Ha Péter tartozik Pálnak, ne az egyenes adós fizessen a hitelező Pálnak, hanem az egész tartozást Péter is, Pál is, és még egy harmadik János vagyonuk arányához fizessék le a bíró kezébe. — Hát nem megvetendő szarvas logika; nem rossz fogas lenne ez ugy sebtiben.

Mikor a fat ingyen kellett a közbirtokos-ságnak kiadni, csupán a levágatás bekerülési ár megterítése mellett hozathatta maga a gazda fáját, mi jövedelme volt a házipénztárnak a fából? Hiszen csak mióta Berger a vasútnál szállítatja a fat, fizetünk nolens volens 9 fo-rintot! — Merne a főszámvevő nyilvánosan kiurkolni: mennyit kapott abból Berger, — mennyit a város és mennyit X. Y. Z.? —

Lássuk példában:

A főszámvevő javaslata (?) szerint. — Először a 300 frt adóm után fizetek 15 frt pótdadót; másodsor: ha a másfél öl fa com-petentia (poenitentia) 13 frt 50 kr helyett most csak 6 frt 63 krt fizetek, a nyereségi különbözet 3 frt 75 kr. Ezt levonva a 15 frtból, csak 11 frt 43 krt fizetek többet, mint eddig fizettem oly ros-z frt, mi nekem ingyen sem kell. Gyönyörű kedvezmény!

A „DEBRECZEN“ TARCZAJA.

A spártai koresmárosné.

Irta: **Lovassy Andor.**

Mottó: Antiqui Graeci glande vixerunt.

Falu végi kurta koresma ablakában min-den este, minden éjjel égett a méces; hej bi-zony régen égett; azóta már a legrégibb gö-rögdiányeket is csuffa tette Lőrincz.

Futó görög betyárok tanyája volt a »Be-tekints«; zengett a cimbalom, jajgatott a klarinét s hajnalhasadásig tánczolta a csárdást a szepcsaplárné, a bogárszemű Dorina.

Elszedült a legendy, akire ő egyszer reá-tes-intett; elallott a szíve verése, akit hófe-hér karjával átölelt.

Számoszi asszu gyöngyözött a kupában; de jobban hevített annál a szép asszony csókja, mezedes beszéde; jaj volt annak, aki attól esett emésztő mámorba.

Fiatal síheder korában csapott fel haramiának az athéni falurossza, Pizisztrátusz. — Rettegett tőle egész Hellasz; hiába üldözték a zsandárok, nem tudták azt utóleroi. Szelek-zárnán járó lova volt a Ráró; telivér iva-deka a trójai falónak; ha egyszer sarkantyuba kapta, nyomába sem tudtak lépni a vármegye komondorai, ő pedig vigan dalolta, hogy:

Elöttem a batár,
Utánam a zsandár,
Kintlódni a görög;
De hiába dörög.

Zivatár elmúltával meleg tanyára, pihe-nésre a »Betekints«-be tért meg a haramia-vezér. Szívesen is fogadták ott az eszemadtát, tejbé-vajba fűrésztöttek, pedig sok volt már a rováson.

— Seбай, majd megfizet busáson, ha ke-rül egy kis zsirosfalat.

A spártai vásárra siettek a közeli és tá-voli vidék lakói, a phoenicziai üvegesek, a corinthusi vászonkereskedők, jóniai fűszerezek a delphii kártyavető, a szalámi gyárosok, a theszszáliai lokupeczek, az attikai marhake-dők: tarka vásáros nép, koldus és gazdag fur-c-a összevisszaságban.

Az utasoktól megtudta Pizisztrátusz, — hogy Spártába utazik a leggazdagabb persa dísznó kereskedő, az öreg Darius is. Nossza a betyárnak se kellett egyébb, felpattant a hóka lova hátára, megforgatta azt a sárga rézzel ki-teremtettézett fokosát és kiállott az erdő-szélbe.

Már alkonyodni kezdett, midőn a ther-mopilei szoros felől egy négy lovas batár kö-zeledett felé. Mint a predára leső hiuz, ugy állott ott Pizisztrátusz s mikor odaért a ko-csi az ut kanyarulatához, elébe ugratott a két első lónak és nyilat rászegezve Dáriusra egy kiállott fel; pénzedet, vagy életedet!

Az öreg sertés király se holt, se eleven nem volt, hol a szívéhez, hol a buzgalári-sához kapott: végre is látta, hogy több kettő-nél, odaadta minden pénzt.

Pizisztrátusz azonban gavallér ember volt és három talentumot visszaadott Dári-usnak egy kis szíverősítőre; azután mint aki dolgát jól végezte, neki vágatott a végtelen rónának.

Másnap az egész Spárta a vakmerő rablásról beszélt. Drácó, az athéni törvény-szek elnöke elrendelte a veszedelmes harami-ának országos köröztetését, a károsult fel pe-dig ezer talentumot tűzött ki a Pizisztrátusz fejére.

Mit bánta ő a törvénycsináló kinlódását: ott duhajkodott a »Betekints«-ben; szórta a nagy bankókat: aranyokkal verte ki a kis bögös fel szemét; a lilium karu Dorinára pe-dig rá akarta rakni a csilagos eget.

Hát tel is a Darius kincséből. Halom száma hevert a ladafiában az üveg kaláris, a réz gyűrű, a szagos pomádé, a kókiszósz szappan; a rovást is letörölték az ivóban.

Csak hogy nincs olyan édes, — amely után ne jöjjön a keserű, nincs olyan derű, amely borura ne változzék.

A zsandárok nagyon kerülgették a za-jos koresmát; de hiába kerülgették, mindig kisiklott kezük közül a kigyó: mert vigyá-zott annak az életére a szeretője s a kit egy

A jó bortermő kis Visontán volt egy igen kedves jó cimborám, ki néha jó ebédet adott; nem is sajnálta rá a pénzmagot. De ha aztán dohányából kínált, a gyomor tartalma hamar kinn állt. Hja! büszke volt a termelésére, rászolgált az ét emelésére, Per analogiam őt is Szabónak hitták; és szivart vittek, kik gyengéjét tudták.

De instálom, ha a nedves fát mint rendszeren ki sem váltom, mert a szárításhoz nincsen udvarom, hát akkor is 15 frtot pótoljak adóban?!

De még azt sem lehet ám érteni, hogy a miniszter oly könnyedén sózza a deficit arány részét még annak a nyakába is, kinek az sem inge, sem gallérja. Micsoda ráció van abban, hogy a miért olesóbban kapja a házbirtokos a fát, fizessen a lakója több adót? Gyönyörű állapotok! — Ugy látszik, Apponyi csak hátat közel-dik Bánffy felé... ők csak tükörből per mopsz conferálhatnak ezentul.

Mi is tulajdonképp az alapja e kérdéses deficitnek? Honnan vette magát? Hiszen ha csak azt keressük, sok a városnak a deficitusa! Mi polgárok nem is vonakodunk tisztán a város érdekeinek áldozatát hozni: de ha egyre állami célokra, kaszárnyákra költi a nagy költségen, az nem járja. És akadt még olyan jó bolond, ki még most is fizeti a katonaváltás díját. Tudom, hogy a polgármester a nagy hazában nem teszi ezt a bolondságot. De én sem. Ha jó a katoná 2—3 évben egy hónapra, elzárásolom másutt; minden háznál van már üres hónapos szoba. Pucum!

Ha tehát ezt a nyögőt is lerázzuk a nyakunkról, ismét deficittel állanak elő? Hogy ne miön az elkopott millióknak kavatja van!

A fideputatüm deficitje ahhoz megyen, mint midőn egyszer abban a borzasztó időben, a mikor 120 százalék kölcsönt is lehetett telekönyvileg biztosítani, és a kormány maga föléspott föuzsorásnak, mert szedte a kamatok kamatját, találkoztam a hírhedt Reisz Dáviddal és elpanaszolja nekem nagy szomorúan, hogy ő egy pár nap előtt 40.000 frtot vesztett.

— Hogyan? — kérdém — hiszen ön szegény ember... annyit becsületes uton egy életen át sem lehet keresni... hogy gondolja azt?!

— Oh kérem, dadogja, az egész egyszerű: belebuktam egy gescheftbe; nem hozta a várt hasznot.

Szerinte tehát, ki a lutriban nem nyer 40.000 frtot az első tíz forint betétre, annak

asszony öriz örök éberséggel, bajos azt hurokra keríteni.

A pénz azonban fogyni kezdett, a mámor is eszött, mint a pontuzsi tenger köde s egyre laposabb lett a Dáriustól rabolt bugyelláris.

Ősz utolján aztán beállított az athéni kir. törvényszékhez Dorina és nagy sesegvesusogva így szólt: törvénytévő, nagy jó urak! Mit adnak, ha beszámolok azzal a legénynyel?

— Mit adunk, mit adunk, hat ezer talentumot adunk.

Nahát holnap este küldjenek érte; mert én a kezükbe adom!

Egész éjjel, egész nap szólott a zene a faluvégi csárdában; veszett jó kedvükben voltak a vendégek. Nap lement után valaki berugta az ajtót; hát uram fia, ott állott felhuzott nyilvesszövel a puszták királya: Pizisztratusz.

Ledobta a fokosát az asztalra, azután így szólt; na hadd látom, ki a legény? Ki meri felvenni ezt a fokost!

Bizony senki sem mert hozzányulni, hanem kitakarodott mindenki az utcára, de Dorina odalépett a szilaj fiuhoz, átölelte a nyakát és olyan szelid lett az, mint a kezes bárány; sirva borult a babája vállára.

— Csaplárosné aranyvirág! Szelid galamb szép tubiczám; hozzon ide száz itcze bort,

4000-szeres vesztesége van. Nem rossz számítás! Hát még 20—30 év előtt a házipénztár mi jövedelme hozott, ha a polgárok többnyire a magok szekerén szállították a fájukat? Most hogy kisebb a haszon, az tiszta kár?

Most, midőn már a ház utáni föld elváltasztható a beltelektől, bizony sehogyszem fér a gazdag és nemes varoshoz, hogy a polgárok közt küömböséget tegyünk. Hanem igenis engedjük át mi házbirtokosok egészen a város tulajdonába az erdőit: álljunk el végkép a kompetentiától és használja annak egész jövedelmét humánus célokra.

Juttasson a szegények számára hol olcsóbb, hol ingyen fát, hogy hiába ne éltessek a hazát!

E kiváltság éppen a gazdagok részéről oly igazságtalan mint a „regale” de földbirtokosok zsebébe jutott, és most ismét sajnos a kormány polyp karmai közzé szorult és nem az árendások de közösen fizetünk a nagy semmiért.

A koporsó most már papirból készül... a boldog feltámadás reményát a ki hirdeti... hamvadjon tehát rendeltetéséhez hiven az erdő terméke a családi tűzhelyen, a honnan mint phönix, a bátor honvéd kél; de még álljon szilárdan a bitóra szant honarulóak!...

Színház.

Küry Klára második fellepte.

— Lili. —

Szorongási; megtelt a színház a kedves művésznő második vendégjátéka alkalmával.

Az egész színház lesse, várta minden szavát, lazas érdeklődéssel czüggött minden mozdulatán, melylyel olyan finoman, olyan dískréten magyarázza meg a pajkos szöveget.

Bihelgő láyan esengő hangjával egészen a szivekig lopta magát, s esoda-e, ha szerepe mert Lili egyike a legnehezebbnek és legnagyobboknak, teljesen igénybe vette a bájos művésznőnek minden fizikai erejét.

A kimerültség azonban nem hatott rajta, sőt jelenetnél jelenetre erősebb, több-több hűséggel láttuk kidomborítva a kis Lilit, a cselődött szerelmes leányt, majd a boldogtalan, de kaczer és könnyelműsége hajló asszonyt, ki egy szóval, egy mozdulattal már nem va-

száz szál gyertyát! de most már csak rovásra; mert elfogyott a persa pénze.

— Sebaj rózsám, kincset érsz te magad is; szólott egyet kacsintva a menyecske.

— Kincset ér bizony a fejem; mert hát

... ezer pengő

Van kitűzve fejemre;

De az igaz betyár

Még sem kerül mindjárt

Kézre.

— Dehogy kerül, dehogy kerül, kivált ha én öröködöm az álmaid felett!

Hajnál hasadásig, kakas kukorékolásáig mulatott Pizisztratusz a »Betekints»-ben; akkor megrészegült a esóktól, meg a bortól és elnyomta a kettős mámor.

Mikor már ott pihent a tornyos nyoszolyán; Dorina elővette az ollót, levágta a saját maga egy ágra fonott fekete haját és hátra kötötte vele az alvó haramia két izmos karját.

A hü paripa a Ráró, mintha sejtette volna a veszedelmet, nyertni kezdett; de hasztalan nyertett, nem volt foganatja, nem ébredt fel a gazdája.

Az athenei törvényszék 31-én összeült itelni.

A vádlottak padján kezén-lában nehéz vasban ott ült Pizisztratusz.

gyok az! el tudja mondani azon regényt, melyben ő asszonynya lett,

Az ő Lilije öválló felfogásra vall, s tényleg, ha őt látjuk a bájos szerepben, mi elhiszük a kedves művésznőnek, de el is kelhinnünk, hogy igaza van.

Csupa élet minden vonása, melylyel az asszonyt, kinek szerelmese nyolcz év után tér vissza, játsza a többiek előtt. A próba és a nagy jelenet a második felvonás végén teljesen sikerült, s a siker nyilvánult is abban a zajos tetszésben, melylyel a közönség alakítását fogadta.

A második felvonás után nem kevesebbszer, mint husszor hívták a lámpák elé.

Minden ének számát meg kellett újránizni, olyan zajos tetszésben nyilvánult a közönségnek rajongásig fokozódó szeretete lelkesedése.

Küry Klára az ünnepezt művésznő elmondhatja igazán: jöttem, játszottam és hódítottam. Egy csapásra meghódította a mi közönségünket.

Ugye nem fél már Klári nagysám Debreczentől?

— Oh! hagyja el ugyan-szólt a művésznő ilyen kedves, intelligens közönségem még nem volt. Anyira el vagyok ragadtatva, hogy szinte szeretném, ha — —

Tovább nem mondhatta, mivel ismét a lámpák előtt kellett megjelenni.

Es azután a nagymamát alakította kedvesen, szeretetreméltóan, majd újra a serdülő einykát, a kis Lilit.

A közönség nem tudott betelni s még a harmadik felvonás után is együtt maradt s lelkesen éjenezte, tapsolta a művésznőt, ki a tegnapi estén diadalainak egyik lezsebbsikét aratta.

Még kell meg emlékeznünk Tiszai, Krémér és Tapolczai pompás alakításáról is, kik feltűnően váltak ki a keretből.

* **Tiszayné gyászja.** Tiszay Dezső szinigazgató nejét — mint részvéttel értesülünk — súlyos csapás érte. Nagyatya, Molnár Károly volt városi tanácsos, megyebizottsági tag 86 éves korában Tatán elhunyt. Tiszayné a temetésre Tatára utazott.

Cylon vadozta, Demadesz védelmezte; de hasztalan volt minden erőlködés; mert két tanu Tucztidesz és Epaminondasz igazolta hogy ők látták, midőn a betyár kirabolta a persa kupeczet, a gazdag Dáriust.

— Hazudik! kiáltott fel lánczait erőrtette Pizisztratusz.

Erre az elnök Dráco ur, rendre utasította a dühöngő vádlottat, kijelentve, hogy Epaminondas meg tréfából sem hazudott volna.

Ket napi tárgyalás után végre is meghozták a szentenciát és Zeusz ő felsége nevében kötél által halálra ítélték szegény Pizisztratuszt.

A közönség az ítélet kihirdetésekor megabczugolta Drácoót, az elnököt és az mérgeben kiürítette a karzatot, de a sajtó is a vádlott pártjára állt s különösen az »Alba Graeca» című ellenzéki újság vette védelmébe a futó betyárt, mire az olympusi kuria étfogytig tartó fegyházra mérsékelt az ítéletet; büntetésébe bele tudva a vizsgálati fogóságban töltött kilencz hónapot.

Az athéni esilagbörtönben földalatti, penész odujában, va-ra verve ott üldögél, ott eldegél szegény Pizisztratusz — ha ugyan még meg nem halt — hosszú, végnélküli éjszakákon gondolkozik, álmodozik szerelemről, édes esókról, asszonyi csalfaságról, széjjel foszlott boldogságról.

Ujdonságok.

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, január 29.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága ez évben ma d. e. 9 órákor tartotta meg első rendes közgyűlését gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt.

Elnök a gyűlést megnyitván, felolvassák a polgármester múlt óról szóló jelentését, mit tudomásul vesznek.

A belügyminiszter azon leiratát olvastak ezután, melylyel a város 1896-ik évi költségvetését némely tételeiben nem hagyja jóvá.

A fa deputatum kérdése kellett különösen nagyvitat, a melyet a belügyminiszter nem hagyott jóvá, hogy a költségvetés VI. tételében 11900 frttal lejjebb szállított és a fa ára 9 frt helyett 6 frt 62 krban állapított meg. Az így fennálló hiányt pedig a legelőadó hátralékból kívánták fedezni. Erre a belügyminiszter leiratában azt válaszolja, hogy vagy változtassa meg a határozatát a közgyűlés, vagy pedig vessen ki pótdátot a felmerült hiány fedezésére.

Felolvassák Szabó József, főszámvevő felelősségéről is, a melyet a belügyminiszter tárgyalás végett visszaküldött.

Ugy a jog és pénzügybizottság, mint a tanács indokoltan tartja a fa árának 6 frt 62 krba történt leszállítását és 3 százalékos pótdátot javasolja.

A költségvetés felterjesztése körül tapasztalt késedelem okának kiderítésére elrendelt vizsgálattal a tanácsot javasolják megbízni és jelentéseket a mérzési közgyűlésre bevarják.

Szilágyi Károly a tanácsi javaslatot azon részében, melylyel a fa árának leszállításából eredt hiányt 3 százalékos pótdátot javasolja, nem fogadja el, hanem indítványozza, hogy a költségvetés adassék vizsgálata városi tanácsnak, hogy számita ki a fogyasztási és italadók bérletéből származó nyereségét és korrigálja a költségvetési előirányzatot e szerint és terjessze újra egy rendkívüli közgyűlés elé.

Juhász Ignác szerint azon két alternatíva között lehet választani, melyet a kormányhatóság kimutatott leiratában. — Vagy kell pótdátot vagy nem? Ha nem kell, akkor állítsák vissza, jobban mondván hagyassák meg a fa illetmény 9 frtban, ő ezt pártolja.

Steinfeld Mihály a gazdaközönség jól felfogott érdekében szintén azt pártolja, hogy a 9 frtra állítsák vissza a fellelmentményt.

Dr. Balkányi Miklós szintén ilyen értelemben szólal fel. Mikor egy millió költségvetési összege van a városnak, komikusnak tartja, hogy 11900 frt hiány miatt 3 százalékos pótdátot hozzanak be.

Abrahám László személyes kérdésben reflektál Balkányi Miklós azon állítására, mintha őt a közgyűlés megbízta volna a kompetencia jogeredetének kikutatására. — Kijelenti, hogy ő ilyenekkel nem bízott meg, legalább ő arról nem tud semmit sem.

Márk Endre indítványozza, hogy mondja ki a közgyűlés, hogy a főszámvevőnek a belügyminiszterhez felterjesztett felelősségében foglalt érveléseket nem kívánja tárgyalni addig, míg az ezen gyűlésből megbízandó Abrahám László t. főügyésznek legkésőbb az 1897. évi költségvetési előirányzat tárgyalásáig betérjesztendő fa-kompetencia jogi alakja és természetéről jelentését betérjeszti.

A fa-kompetencia ügyében pedig Szilágyi Károly előterjesztett azon javaslatát pártolja, hogy adassék vissza a költségvetés a városi tanácsnak. Ha pedig ez el nem fogadható, úgy hozzájárul a 3% pótdátot kivételéhez, mert nem tartja helyesnek, hogy a fa-kompetenciára jogosult polgárok mentse meg többi polgársaikat a pótdától, azáltal, hogy újra belenyugosznak a faárának 9 frtra való felemeléséhez.

Juhász Ignác szükségtelennek tartja

a főszámvevői felelősség tárgyalását. (Helyeslés.) Torday Gábor szűzbeszédet mondott, de hogy mit is beszélt, azt voltaképpen nem lehetessen tudni.

Dicsőffy József és Jámbor Ferencz röviden szólnak a kérdéshez.

Simonffy Imre a faárának 9 frton való meghagyását javasolja szintén.

Lengyel Imre a 3%-os pótdátot behozását javasolja. Szabó László bizottság kiküldését javasolja, amely terjessze ki vizsgálódását arra vonatkozólag, vajjon a fogyasztási és italadók bérletéből befolyó jövedelemmel a hiányzó 11900 frtot fedezhetik-e.

Szilágyi Károly fentartja indítványát. Főispán felteszi a kérdést, hogy kik fogadják el Szilágyi Károly halasztási indítványát?

Juhász Ignác és Márk Endre a kérdés feltevéséhez szólnak.

A közgyűlés 49 szavazattal 34 ellenében elveti Szilágyi Károly indítványát.

Az óriási többség aztán elveti a tanács javaslatát is és hozzájárul ahhoz, hogy a faára 9 frtban állapítsák meg újra.

A többi indítványokat elfogadják, úgy a hogy a tanács előterjesztette.

Százötven bizottsági tagnak indítványa olvastatott azután a közvilágítási szerződéseknek az augsburgi légszuszogár igazgatóságával való felmondása és a közvilágítás berendezésének javítása iránt.

A tanács előterjesztésében pártolja az indítványt és javasolja, hogy 1899. decz. 31-re a tanács bizassék meg az ügy előkészítésével.

Jóó István azt kívánja, hogy a közvilágítás berendezésének javítása mielőbb munkába vétessék. Egész terjedelmében ajánlja az indítványt elfogadásra.

Balkányi Miklós hivatkozik arra, hogy 20 hónap óta foglalkozik ez ügygel egy bizottság, a mely még nem foglalkozott egyszerűen sem az ügygel, ha már most ilyen fokozott tevékenységgel folytatja munkálatait 1899. decz. 31-ig az a bizottság, akkor készen lenni találna bennünket az az idő. A májusi határidővel csupán azt akarják elérni, hogy a bizottság elkezdje működését.

Komlóssy Arthur pártolja a beadott indítványt.

Gróf Dégenfeld József főispán úgy kívánja módosítani az indítványt, hogy a közvilágítási szerződés azonnal felmondassék, az ezen ügygel foglalkozó bizottság pedig évenként kétszer tegyen jelentést a közgyűlésnek.

Zádor Lajos és Szilágyi Károly ragaszkodnak szó szerint, előterjesztett indítványukhoz.

Márk Endre elmondja, hogy 20 hó előtt egy bizottságot küldött ki a közgyűlés Boczkó Sámuel elnöklete alatt a közvilágítási ügy rendezésére, mely bizottság tagjai sorra tanulmányozták az ügyiratokat. A város háza egyik zugában azonban az ügyiratok megfeneklettek (Közbeiktatások: Hol? Kinél?) Szabó József főszámvevő urnál és onnan többszöri sürgetés dacára sem voltak előszerezhetők. (Szabó József távozik a közgyűlési teremből) Azt a megjegyzést és gunykazajt pedig nem tartja ildomosnak, a mit innen hátulról, a főszámvevő uról hallott Zádor Lajos azon fejtegetéseire, melylyel azt be nyitotta, hogy 56000 frt kárt okozott eddig azon mulasztás, melyet a bizottság elkövetett. Az előterjesztett indítványt pártolja, hogy 1/4 évenként tegyen előterjesztést a bizottság működéséről.

Elnök kijelenti, hogy ő semminemű megjegyzést sem gunykazajt nem hallott, különben tudta volna kötelességét.

Márk Endre: De hallottam én ő utoljára ily fontos dolog nem lehet nevetség tárgya.

Abrahám László a tanács megvédésére szólal fel és légből kapottnak mondja azokat a számításokat, melyeket Zádor Lajos bizottsági tag állított fel.

Zádor: Be tudom bizonyítani! Biedermann Ede, Rösler Richard az indítványt pártolják.

Simonffy Imre nem tartja helyesnek, hogy itt lépten nyomon vádaskodjanak a

tanács ellen minden felszólaló mulasztással vádolja a tanácsot. Ha nincsenek meglegedve egyes emberekkel, vagy az egész tanácscsal itt lesz a tisztújítás csapják el, jogukban van.

Juhász Ignác reflektál a polgármester érzékenykedésére és kijelenti, hogy a közgyűlésnek jogában van elbírálni a tanács eljárását mely különben is felelősséggel tartozik a közgyűlésnek, hiszen a közgyűlés is csak előbb hallgatta el azon körülményt, hogy a belügyminiszter vizsgálatot rendelt el a költségvetés elkészítése körül tapasztalt késedelem okának kiderítésére végett.

Zádor Lajos reflektál a tisztí főügyész és a polgármester felszólalására és kijelenti, hogy bármikor kész adatokkal bebizonyítani azon állítását, amelyet itt hangoztatott. Ő is azt tartja, hogy a polgármester ha hallgatott volna, jobb lett volna.

Elnök főispán kijelenti, hogy ő nem tapasztalta, miszerint a polgármester a közgyűlés jogait konfiskálta volna, különben ha ezt akarta volna tenni, ő nem engedte volna.

Simonffy személyes kérdésben szólal fel Boczkó Sámuel főkapitány pedig a sokat említett bizottság elnöke szolgálat felvilágosításával azon bizottság működéséről. — Egyszer összeült az a bizottság és elhatározta, hogy sorra fogják az ügyiratokat tanulmányozni. — Ezek azonban Szabó József főszámvevőnél tényleg megkezdtek és 11 hónapig a főszámvevő azt magánál tartotta s csak két nap előtt küldte azt a St. Hal Géza id. főmérnököz. Azért tartotta ezt szükségesnek kijelenteni, nehogy ő mulasztással vádolassék. (Általános helyeslés.)

A közgyűlés aztán egyhangulag elhatározza, hogy a szerződést az augsburgi légszuszogár igazgatóságánál azonnal fölmondja és felhívja a kiküldött bizottságot, hogy működését kezdje meg és arról mind-májusi és novemberi közgyűlésen jelentést tegyen.

Az idő előrehaladására való tekintettel a főispán, dacára hogy csak 3 tárgyat indított el a közgyűlés, az ülést berekeszti.

A folytatolagos közgyűlés idejét holnap délelőtt 9 órára tűzi ki.

* **Mitrovics Gyula meghívása.** Az ev. ref. egyház presbyteriuma tegnap délután tartott ülésében beszélt meg szeretett lelképáztorunk, nagytiszteletű **Mitrovics Gyula** ur meghívására vonatkozó módokat. Elhatározták, hogy az esperesi consensust a presbyterium 8 tagja fogja megvinni Sárospatakra. Dicsőffy József lelkész és Szinay Gyula országgyűlési képviselő vezetik a küldöttség tagjait, mely a következőkből alakult meg: Tóth Sámuel, Somogyi Pál, L. Nagy Balint, Kertész János, B. Nagy János és Öry Mihály. A küldöttség való zsinólag szombaton indul Sárospatakra.

Kazinczy-pályázat eredménye. A kazinczy választmánya tegnap délután ülést tartott a Kazinczy-pályázat ügyében és több új tag felvételére vonatkozólag. Szunyogh Sándor kir. tan. pénztárgazdó elnöklete alatt jelen voltak: Nagy Károly alelnök, Széll Farkas, Karap Mór, Komlóssy Dezső, Ármos Balint, Hollaender Gyula, Komlóssy Arthur, dr. Simonffy Béla, Rickl Antal és Dalmy Kálmán, és Veszprémy Zoltán mint jegyző. A választmány a Csokonai-kör bíráló bizottságának jelentése alapján az első kérdésre: 'Árpád alakja a magyar mondákban és szépirodalomban', — kitűzött első díjat nem találta kiadhatónak, hanem erre a kérdésre beérkezett prózai mű szerzőjének Kiss Jenő joghallgatónak (lakik Csicsén Komárom m.) faradsága jutalmául 8 aranyat ad. A 2-ik kérdésre: Irassék egy zenésíthető népdal, a beérkezett 9 mű közül egyet sem talál érdemesnek az első díj kiadására, hanem a Dunaparton című 4 strófás verset, mint a többek közül kiemelkedőt 4 arannyal jutalmazza. A

verses mű szerzője Fél Boldizsár 2. é. debr. joghallgató.

* **Uj tiszteletbeli főgyász.** Dr. Magoss György tiszti alügyész gróf Dégenfeld József főispán a mai városi közgyűlésen tiszteletbeli tisztifőgyászszé nevezte.

* **A fillér-egylet tea-estélye.** A farsangi multságok sorát a filléregylet tea-estélye fogja befejezni, a melyre az előkészületek javában folynak. A meghívók most küldetnek szét. Hal, sonka, nyelv stb.-ről gondoskodva van. Hogy a kiszolgálásban se legyen fennakadás, a mult tapasztalatokon okulva, maga a filléregylet is nagy mennyiségű készletet szerzett be, hogy a legmesszebb menő igényeknek is meg tudjon felelni. És ha hozzátesszük, hogy az asztalok körül városunk bájos fiatal hölgyei fognak sűrűni-forogni: bizvást mondhatjuk, miszerint minden kellék meg van arra nézve, hogy a tea-estély a legkedélyesebb és leglátogatottabb multságok egyikévé váljék.

* **Testvérharc.** Az éjjel Lókodi István és András édes testvérek, betértek egy kupiczára valami félreeső csapszékbe. Mikor fizetésre került a sor mindeniküjük udvariasabb akart lenni a másiknál és a kontó kifizetésének dicsőségét egyik sem engedte át a másiknak. Mikor szóbeszéddel nem tudták egymást meggyőzni, annyira komoly természetűvé lett a dolog, hogy a rendes jóra jóról öreinek, saját reputációjuk fentartása érdekében is köteleességük volt, a két erősen hadakozó testvért elfogni. Felkísérték őket a városházára, hol most a bátya, Goldstein Számi mozdulatait próbálja utánozni, a mi tekintve azt, hogy guzsb a van kötve, bizony nehezen sikerül neki, az öcsce pedig egy hasszonosan eltöltött est édes emlékével lett gazdagabb.

Vendégszereplés. Nem a színházi vendégszereplésekről írunk, hanem a költői felkületű Julisról, a kinek sok dicséretes tulajdonsága mellett meg van az a rossz szokása is, hogy néha gyakran mindig nagyon sokat szokott inni. Már vagy kétszer haza is tolonczolták kényszer-utlevéllel illetőségi helyére, de mint ő maga mondja, csak vissza, vissza húzza ide a szive. Tegnap d. u. érkezett Debreczenbe az apostolok gyorsvonatával. Este betért egy kis itókára a »Régi Zenélő Órába.« Itt annyira erőt vett rajta a jókedv, hogy erővel egy kör-magyart akart a csaplóval táncolni. De a korcsmáros inkább alvó, mint tánczó kedvében lévén, hamarosan átadta vendégét a rendőröknek. Ezek közül is, míg a harmadik utlevél elkészül számára, a hűvösre tették, hol most egyedül járja a kettőt ki.

* **Doktor-csardás.** A debreczeni orvos-és gyógyszerész-egylet ma esti bálján mutatja be Magyarai Kálmán, a jeles cigányprimás és zeneköltő legutóbbi szerzeményét, melyre már aktuális voltánál fogva is nagyon kíváncsi a közönség. — A doktor-csardásnak Kury Klára, a jelenleg nálunk vendégszereplő művész is hallgatója lesz. A csinnsan kiállított füzetet, melynek ára 1 forint, melegen ajánlják a zenekedvelő közönség figyelmébe.

* **Fodrászbál.** A debreceni fodrász- és borbély-szolgálatok február 9-én a Korona disztéremben tartandó táncvígalmára általános a készülődés. A rendezőség mindent elkövet, hogy a bál minél fényesebben sikerüljön. Többek között érdekességet nyújtandó diszesen kiállított táncrendjük, a melyet nagyban fog emelni a rendező bizottság szépen díszített fényképe. Így bizonyára kedves és örök emléke marad az ott megjelenő hölgyközönségnek. Ezek után tehát remélhetjük, hogy figyelmünkben nem csatlakoznak. Kik tévedésből meghívót nem kaptak, forduljanak Mődner József bálbizottsági elnökhöz Bika-szálloda.

* **Sertésvész H.-Szoboszlón.** Mint h.-szoboszlói levelezőnk írja, a sertésvész ott is kiűtött. Még ugyan nem lépett fel nagy mérvben, de annál inkább sietni kellett az övintézkedések végrehajtásával, míg a vész általános el nem terjed a megyében. Most eltiltották a sertések kivételét és az egész hárt körülzárolták.

* **Halálozások.** Vettük a következő gyász-jelentéseket: Alólrítottak mély fájdalommal tudatják Zsigmond Ilka Nagy Józsefnének, f. hó 28-ik napján déli 1 órakor, életének 21-ik évében, 4 hesi szenvedés után történt csendes halálát. Temetése január hó 30-án délelőtt 10 órakor lesz, a kis-uj-utczai 1735-ik számú háztól, a nagytemplomban tartandó imával. — Debreczen, 1886. január 28. Ferje: Nagy József, gyermekük: Ilka; Apja; Zsigmond Sándor; testvérei: Elek, Róza és Sándor. Ipa: Nagy József; Sógorai: Nagy Sándor és családja. Nagy Gyula és családja. Béke lengjen hamvai felett. A temetést Dankó M. temetkezési-intézet (Kossuth-utca) rendezi. — Özv. jeadí Fejér Ferdinándné szül. Papp Emilia urné életének 65 évében tüdővészben folyó évi Január 28-án meghalt, temetése holnap Január 30-án délután fél három órakor. — Mélyen szomorodott szívvvel tudatjuk felejthetetlen szeretett anyánk és nagyanyánk özv. GRÉF FERDINÁNBÉ szül. Hellel Magdolnának élete 75-ik évében, hosszas betegség után, f. hó 28-án esti 8 órakor végelgyengülésben történt elhunytát. A megboldogult földi maradványai folyó hó 30-án, d. u. 3 órakor fognak Kandia-utca 3585. sz. a lakásunktól a róm. kat. egyház szertartásai szerint a szent-anna-utcai róm. kath. temetőbe örök nyugalomra tetetnt. Mely végtisztességetekre a megboldogultnak rokonait és jóakaróit bánatos szívvvel meghívjuk. Debreczen, 1896. január 29. Gróf József és neje Stuller Róza és gyermekeik: Etelka, Ida, Berta és Gizi nagyszámú rokonság eveiben is. Testvére: Hller Anna Nagy Daniélné. Az örök világosság fényeskedjék neki!

* **Sok a vakember.** Egészségügyi viszonyainkra jellemző az a körülmény, valahányszor közegészségi statisztikáról van szó, szeretett hazánkat mindig ott találjuk az első sorban a civilizált országok és a művelt portugalok szomszédságában. Gyermekehalandóság és járványos betegségek tekintetében gyorsan, de biztosan haladunk már a világrekord felé. S bizonyára nem a mi közegészségi kormányzatunk bölcsességén mulik, ha a különböző betegségek folytán megvakult emberek számát illetőleg, egyelőre még kénytelenek vagyunk beérni a negyedik helyre. Ezt a mindazonáltal előkelő pozíciót foglaljuk el ugyan az európai államok sorában, mikor a vakemberek számáról van szó. Csak Portugál-, Orosz- és Spanyolország előz meg bennünket, amely államokban minden tízezer emberre körülbelül húz világtalan jut. Minálunk, ha csak tízenötöt számítunk tízezerre, huszernél több a vakember. A szerencsétlen embereknek ezen a horribilis számán nem fogunk csodálkozni, ha tekintetbe vesszük, hogy trachomás betegünk, akik a megvakult emberek nagy kontingensét szolgáltatják, a mult évben is a belügyminiszter kimutatása szerint, huszonkétezerrel több volt. Hat még mennyi azoknak a sajnálatra méltó kisedeknek száma, akikről a belügyminiszter évi jelentése nem emlékezik meg, s akiket a szűlők gondtlansága, no meg talán a közegészségügyi vezetés ügyefogyottsága is foszt meg évenként legdrágább kincsüktől, — szemök világtól. Az újszülötteknél igen gyakran föllépni szokott veszélyes szemgyulladás kezelésére, ha nagyobb gondot fordítanak, bizonyára megapadna s hibájuk nélkül a társadalom terhére eső, munkaképtelen, világtalan embereknek nagy a száma.

Egy ügyes pénztárosné kerestetik Kontsek Géza Kossuth-utczai fűszerüzletében.

x **Ügyvédi, bírósági, végrehajtás nyomtatványok** u. m.:

Rendes értesítvény,
Értesítvény haszonbérletről,
Kitegítési biztosítási jöknv,
Kézbesítési iv,
Felhívás (tulajdoni igény érvényesítés),
Árverési hirdetmény,
Végrehajtási jegyzőkönyv,
Rendelvény,
Árverési jegyzőkönyv

100 egész ivenként 80 krért folyton kapható Hoffmann és Társa könyvnyomdájában, a ópostavall szemben.

Táviratok, Oszágyülés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest jan. 29.

Ülés kezdete délelőtt tíz órakor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

Jegyzők: J o s i p o v i c h Géza, Balogh Pál, Schober Ernő.

A kormány részéről jelen vannak Bánffy, Perczel, Dániel és Wlassics miniszterek.

A képviselőház mai ülésében folytatta a költségvetés részletes tárgyalását, mely mindig a legnagyobb érdeklődés mellett foly tovább. Az ellenzék vehemens támadása lan-kadatlan, a védekezés gyöngye, gyámoltalan.

Az ellenzék részéről még egyre iratkoznak fel a szónokok s különösen a belügyi tárcza keretében levő főispánok tétele képezi erős támadás tárgyát. Hogy pedig a borsodi főispán bodvavölgyi vasutjából keletkező botrány felett mikor tér napirendre a képviselőház, azt a legtapasztaltabb, politikai jövőndő mondók sem tudnák megjósolni.

O l a y Lajos követelte Bartha Miklós, s a többi képviselőt határozati javaslatával az elfogadását, mivel szerinte csak így lehet elejét venni a tova terjedő korrupciónak. Azt mondja, hogy őt bevonták az engedményesek közé.

D á n i e l Ernő hazafias mozgalomnak tekinti a viczinális vasutak építését.

B o r o s Béni még Csáky határozati javaslatát sem fogadja el.

Vajay, Horánszky és Horvát az indítványok mellett szóltak.

Hock János beszéde után Perczel Dezső válaszol a felszólalásokra.

Ülés vége d. u. 2 órakor.

Öngyilkos adótárnok.

Nagyvárad, 29. Krikkay József adótárnok, régi köztisztviselőben álló hivatalnok tegnap délelőtt 10 ókét revolverlövessel kivégezte magát. Az első lövéssel szemét lőtte ki, a másik halántékába furdótt és rögtön megölte. Kártyás ember volt s valószínűleg adósságai kergették a halálba. — Az adóhivatalban azonnal pénz-tár viz-gálatot tartottak. A főpénztár teljesen rendben van, a kézi pénztárból azonban mintegy 350 frt hiányzik. A hiány okának kiderítése vegett az eljárás olyik. Az öngyilkost özvegye és három árva fia siratja.

Ferdinánd a Vatikánban.

Bueapest január 29. (A »Debreczeni eredeti távirata.) Ferdinánd bolgár fejedelem a legszigoribb inkognitóban kéte és kapta meg a pápától a kihallgatást. A fejedelem rendjelelvel dlsítva, öt tagu kiskrettel ment a vatikánbd. A kihallgatáson, a mely nagyon rövid ideig tartott, Ferdinánd fejedelem egyedül volt jelen. Később a fejedelm rőeid látogatást tett R a m p o l l a kardinális államtitkárnál. A pápa egyszer már megadott válaszát, a mely szeriot B o r i s herczegnek az ortodox vallásra való áttérésn meg nem engedhető, szóval is ismételte a fajedelem előtt.

Madagaszkár francia birtok.

Budapest, jan. 29. A Elyséeben tartott miniszteri tanácskozás elhatározta, hogy mihelyt Madagaszkárból megjön a kimerítő jelentés, a parlamentben sárga könyvet fog kiosztani az új szerződésről. A kormány egyben tudtára fogja adni a hatalmak, hogy Franciaországnak annectálta Madagaszkárt. Egyidejűleg Zuclinden tábornokot kinevezték a Madagsszkarban tartózkodó 15. hadtest parancsnokává.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütör
tökön és szombaton este 6-7-ig.
Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és
szombaton d. u. 3-6 óráig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában
nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt
11-12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasár-
naponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a keresk-
kadémia palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11-12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9-11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt 9-12 óráig

Február 2. Az iparos kör bálja az „Arany Bika”
disztermében.

Február 9. A fodrász segédek bálja a Korona-
nában.

Február 15. A függetlenségi és
48-as párt bálja a „Korona” — diszter-
túben.

Sz. Dávid Istvánnál zene-estély. Vasárnap
Veres Tóni, kedden Rácz Karoly és pénteken Magyar
Testvérek

Ezredévi kiállításunk.

Műkinészek a kiállításra. A
történelmi fő opor igazgatóságához most már
napról-napra tömegesebben érkeznek a nagy-
becsű történelmi emlékek, ereklyék és műkin-
csék. Legközelebb hg. Kóburg Fülöp szent-
antali káptalából és bécsi palotájából érkeztek
nagyértékű régi magyar fegyverek, magyar és
török butorok. Almásy Ede borostyánkői vá-
rából szintén régi fegyvereket küldött. Asbóth
János képviselő Asbóth tábornokra vonatkozó
emlékeket, Pr tzer Karola urhölgy a hős Si-
monyi őbester „a legvittebb huszár” fegyve-
reit és emléktárgyait küldötte be. H rezeg
Batthyány Strattmann Ödön szintén a napok-
ban közölte az igazgatósággal, hogy körmezői
kastélyában őrzött történelmi emléktárgyait
és ereklyéit kiállítja. Több száz darab nagybe-
csű emlékekkel gazdagodik ez által a kiállítás, s
ezek között különösen a régi nyergök gyűjte-
ménye páratlan az egész országban. Az elmúlt
nyáron dr. Szendrey János előadó krakkóban
járt, s ott őszreírta a nyilvános muzeumokban
és magángyűjteményekben őrzött magyaror-
szági emlékeket. Baró Jósika Samu, a király
személye körüli miniszter hathatós közben-
járásának sikerült ezeket a tárgyakat is meg-
nyerni a kiállítás számára. A krakkói emlékek
között különösen nagybecsű a Báthory Ist-
vánra vonatkozó tárgyak, melyek részint a
Jagello egyetem muzeumaiban, részint a hg.
Czartonyky-féle muzeumban vannak. Ilyenek
Báthory 3 kardja, drága kövekkel kirakott
forgója és egykoru arczképe, a melyek leg-
közelebb már szintén ide érkeznek.

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

Január 28.

a) Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű
őreg nehéz (páronként —400 kg-ron felüli súlyban
— krig. 2. Őreg közép (páronként 300-400 kg
súlyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320
kg-ron felüli súlyban) 50-51-krig. 4. Fialat közép pá-
onként 250-kg, súlyban —45-krig. 5. Fialat
könnyű (páronként 250 kg-ig terjedő súlyban) —
kon felüli súlyban) 44-45 krig. 7. Közép (páronkin-
220-280 kg, súlyban) 45-46. krig. Könnyű (pá-
ronként 220 kg-ig terjedő súlyban) 43-44 krig
seriábi: 9. Nehéz (páronként 200 kg-ron felüli súlyban
48-49-krig. 10. Közép (páronként 220-260 kg. súly-
ban) 45-46-krig. 11. Könnyű (páronként 220 kg-ig ter-
edő súlyban) 44-45 krig. Sertés létszám 1896. évi jan.
hó 26. napján volt készletben 34860 db. 1896. évi jan.
hó 26-27-dik napján felhajtott — darab. 1896.
jan. hó 27-dik napján elszállított 289 drb. 1896.
anuár hó 28-dik napjára maradt készletbe, 34580 drb
Forgalom lanyha.

CSARNOK.

A királyi tanácsosék.

— Regény. — 23.

Írta: **Vértesy Arnold.**

(Folytatás)

— Kuss, fogd be a szájadat, mikor én
akarak beszélni, parancsolja Ágasházy Miklós
kevélyen.

Aztán Sarolta felé fordult:

— Látja, hogy busulok maga után? Hogy
is mondjam? A szívem... hiszen maga
megéri... a szívem... de azért eljöttem,
hogy szerencsét kívánjak. És fogadja ezt a
kis bokrétát.

Megzavarodott s bele sült a mondókába,
a mint látta maga előtt a Sarolta büszke ar-
czát, haragtól villogó szeméit s látta a töb-
biek bámuló, fölháborodott tekintetét.

Kábult fejében kisse derengni kezdett.
Tán nem is jó járásban van. Pedig olyan
nagyszerű gondolat volt ez. Iván is azt mond-
ta rá, hogy nagyszerű. Tihanyi Marczit is azt
mondta. És biztatták, hogy tegye meg:

— Látszik, hogy gaval'ér vagy.

Akkor aztán, mikor már otthonn erősen
bocognacoztak s egynehány pálcák tokajit is
bevágtak, Ágasházy Miklós befogatott:

— No hát gyerünk.

A másik két becsipett fiatal ember is
kész volt rá, hogy bemennek Vámosra.

Ott busult dél óta a fekete sasban Ágashá-
zy Miklós a két pajtásával. Pezsgöztek s
huzatták a cigányt. Ágasházy Miklós
mindegyre jobban neki busult.

— Ne nevéss, mert a fejedhez vágom
azt a palaczkot, rivált rá Ivánra.

Busulni kellett vele. Olyan gyászos nap
ez a mai, — hogy busulni kell az egész
világnak.

— Huzzad more. Sirassatok, ha meg-
halok.

Aztán másikat, aztán megint másikat,
szomorunál szomorubbakat. A fekete sasban
nem tudták, mi lelte a méltóságos urat, még
soha sem látták ilyen rossz kedvében. A más-
kor oly finom uraság poharakat vagdal a
földhöz s biztatja Tihanyi Marczit, a kinek
ugy sem sok biztatás kell hozzá:

— Vágd ota.

Ivánt elszalajította virágért. A legszebb
bokrétát kötesse neki, a melyet csak Vámo-
son kaphatni s oda dobott az asztalra egy
százforintos bankót:

— Nesze.

De Ivánok részeg fejfel is volt annyi
esze, hogy száz forintot nem szokás Vámo-
son egy virágbokrétáért adni s kilenczvenet zsebre
tett belőle.

Mikor a virág is megvolt, elindultak a
Saroltaék házához. Tihanyi Marczit azonban
utközben elpárolgott s mire a házhoz értek,
már csak ketten voltak meg a cigányok. Azok-
kat előre küldte Ágasházy Miklós azzal az
u'asítással, hogy:

— Csak egy kis lány van a világon.

És addig huzzza, még mindenkinek a zive
meg nem hasad.

Az az állapot azonban nem következett
be, mert az alispán, a ki látta az álmétkodást,
a bosszankodást, a fölháborodást az arczokon
és sejtette, hogy itt mindjárt micsoda botrány
kerekedik, megkapta a karjánál fogva Ágashá-
zy Miklóst s kivezette az udvarra:

— Most lódulj innen, de hamar.

— Miért? — dadogta Ágasházy Miklós.

— Ne sokat kérlezd, hanem eredj, míg
ki nem dobnak.

Az öregebb ember tekintélye egy pillá-
natra lehütötte a mámoros fiatal embert s
már majdnem engedelmesskedett. De aztán fö-
lülkerekedett a góg. Ő Ágasházy Miklós, esá-
szári és királyi kamarás, vele nem lehet így
beszélni, ezt nem tűri. Es a virágot is át kell
adnia, azért hozta, hadd lássa az a leány,
hogy ő gaval'ér.

— Csak azt látja, hogy részeg vagy, vi-
szonzá az alispán; s ha tovább garázdálkodol
teremtucse kik kísértettek a rendőrökkel.

— Bátyám, libegett bősülten Ágasházy
Miklós.

— Mégysz vagy nem?

— Ezért felelni fogsz nekem.

— Felelek, csak most menj, — tuszkolta
volna kifelé az alispán.

De már akkor ott termett Cserepes

Geza:

— A méltóságos ur fog énnekem-
felelni.

Ágasházy Miklós egy szó nélkül dölyfö-
sen végignézett a vézna kis emberen.

A vendégek kicsődültek a tornácra.
Cserepes András onnan fenyegetődzött az ök-
leivel s lerohant volna, ha a felesége és a só-
gora vissza nem tartják.

(Folyt. köv.)

Nyilttér.*

Viszonzalasz

Timári Antalnak, a „Debrecezen” című lap f.
hó 25-ik számának nyiltterében közölt válaszára.

Miután azon általam közzétett s minden
betűjében igaz nyilatkozatra, ily kondáshoz
illő választ volt bátor fent jelzett ur közzé
tenni: kényszerítve vagyok arra, hogy nyil-
vánosságra hozzam, miszerint mily hazugságra
mutat neki azon válasza. Hogy nyilatkozatom
nem volt hazugság, ime legyen reá tanúság a
mélyen tisztelt urnak sajátkezűleg írott s ál-
tala és Vizsák Kálmán ur által személyesen
lakásomra hozott levele; melylyel azonban én
meg nem elégedhetem, mivel a sértés oly tár-
saságban történt (bálban), hogy azt ezen le-
vélyel jóvá tenni illetve azon urakat, kik előtt
történt, össze hívni lehetetlen lett volna, azt
kivántam, miszerint levelét ezen lapban tegye
közzé, a mit ő meg is ígért, de a kijűzött
időre meg nem tett, voltam kénytelen előbbi
nyilatkozat közzé tételére. Arra pedig, hogy
engem nem becsült s azon oly neveltséges nyil-
latkozatra, hogy velem érintkezni nem akar,
csak azt mondhatom, miszerint olyan nagyon
korlátolt miveltésű emberek becsületére hála
Istennek még ez idő szerint rászorulva nem
vagyok, s a vele való érintkezést pedig — a
mint már tapasztalta is — egyáltalán állásom-
mal meg nem egyezőnek tartom.

Mindezekh z megjegyzésem még csak az,
hogy ezen nadrágot viselő kanászt, a ki nem
érdemes arra, hogy tisztességes emberekkel egy
levegőt szivjon, ezennel müvelletlennek
nyilvánítom.

S részemről ezen ügyet a történetek után
befejezettnek tekintem s bármily intézkedésére,
vagy közlésére — melyek reám tovább egy-
általán nem tartozhatnak — válaszolni nem
fogok.

H-Nanáas, 1896. jan. 28.

Sebestyén L. Miklós

a függ. kör titkára.

Tekint tes Sebestyén Miklós alkapitány
urnak. H lyben

Részeg voltam, megsértettelek mint mond-
ják, tehát ha sérteni tudtalak, elégtételt aka-
rok adni, ezt pedig úgy látom jönnek, ha irás-
ban megkérlek.

Tehát édes barátom, elégedj meg azzal
hogy ezuttal bocsánatotad kérem, nem én va-
gyok az oka, hanem a bor, mit ittam, mert nem
tudtam megrágni. Hidd el, józan állapotban
arra nem lettem volna képes, hogy veled össze
tüzsek, részeg ember elől pedig kitért és kitér
az okosabb.

Engedj meg tehát, nagyon sajnálom, mi
velünk történt, többet ez nem fog megtörténni
és ha ez nem lenne elégtétel, kész vagyok
azok előtt, kik előtt a sértés történt, bármilyen
elégtételt adni, illetve azok előtt megkérni.

Tisztelő barátod

Timári Antal

Elöttem: Vizsák Kálmán.

*) Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal
felelőséget Szerk.

Tőzsde.

Budapesti gabonatőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.99—7.01
Uj buza őszre 1896.	7.18—20.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.36—38.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.04—06.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.34—36.

Bécsi gabonatőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.46—48
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.27—29
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.60—61
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.41—43
Tengeri máj-jun.-ra	4.74—76

Küri Klára utolsó felléptével.

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet 26 szünet. Páros bérlet 26 szünet
Csütörtökön 1896. Január hó 30-án:

Fanchon asszony leánya.

Operette 4 felvonásban 5 képb. Irták Armand Liorat, Villiam Busnach és Albert Fonteny. Zenéjét szerzette: Louis Varney Franciaából ford. Fáy J. Béla. (Rendező: Krémer.)

44 sz. 1896.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. bíróságnak 82.1896 P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Ujhelyi Tamásné részére Steiner és Wittman czégtől 150 forint — kr. tőke, ennek 1895. évi augusztus hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 54 frt 70 kr. perköltség erejéig 1895. évi decz. hó 2-án bíróság le- és felül foglalt 1387 frt becsült árú, esernyők és bolti felszerelvényekből álló ingóságok 1896. évi Febr. hó 11-én délelőtti 9 órakor kezdetét veendő és Piacz-utca 2141. szám alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adni.

Debreczen 1896. évi január 26-án.

Sugár Gyula

bírói kiküldött.

A ki nem akarja,

hogyan tavasszal szeplő és májfolt vagy bármi kiütés arcán jön ki, használja már most az egyedüli biztos hatású

„Vénus arczenőcsöt“

mely zsirnélküli készítmény a „Lyoni“ kiállításon diszoklevéllel és arany éremmel lett kitüntetve. Egyedül kapható a készítőnél:

Molnár Lajos gyógyáru raktárában.

Debreczen Frohner-szálloda épület a megyeházzal szemben.

Egy tégely ára 75 kr.

Molnár Lajos.

KÖHÖGÉS,

rekedtség és elnyálkásodásnál

a torok és légzési szervek

MINDEN ZAVARAINÁL

melegen ajánljak

EGGER

kitünő hatású

mellpasztilláit.

Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, minden gyógyszerárban és nevezetesebb gyógy-fűszerüzletben.

Fő- és szétküldési raktár

EGGER A. és FIAI

Nádor-gyógyszertára

BUDAPEST, Váci-körút 17.

Kapható Debreczenben: Göll Nándor, Tóth Béla, Mihálovits István, Dr. Rotschnek V. Emil, Tamássy és Balázs gyógyszerészeknél, Diószegen Vaday Ignác, Erményfalván Mátray István, Hadházon Farkas Ödön, Kabán Horváth Kálmán gyógyszerészeknél.

Meghívás

A „B.-UJVÁROSI TAKARÉKPÉNZTÁR“

XII-ik évi

rendes közgyűlését

folyó évi február hó 16-án delelőtti 10 órakor saját helyiségében tartja, melyre a t. részvényesek ezennel meghívotnak,

Kelt B.-Ujváros, 1896. évi január hó 26-án.

Az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Az 1895-ik évi mérleg előterjesztése.
2. Igazgatósági jelentés.
3. A felügyelő bizottság előterjesztése.
4. Két kilépő, egy lemondott igazgatósági tag, egy kilépő felügyelő bizottsági tag és hat napibiztos helyének betöltése.

Megjegyzés: A zárszámadás, ugyszintén az igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentése a közgyűlés előtt 8 nappal az intézet helyiségében megtekinthető.

MAGYAR
OSZTÁLY SORSJÁTÉK.

Az I. osztály huzása

február 5--8-ig.

Legnagyobb nyeresemény legkedvezőbb esetben

Egy Millió.

FŐNYEREMÉNYEK:

600.000, 400.000, 300.000, 200.000,
2 á 100.000, 80.000, 2 á 60.000, 4 á 40.000,
2 á 30.000, 2 á 15.000, 7 á 10.000,
14 á 8000, 34 á 6000, 16 á 4000,
120 á 2000, 226 á 1000.

45.007 pénznyeresemény

9.200.000 korona összértékben

készpénzben, minden levonás nélkül

I. osztályu sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— frt.

Mindhárom osztályu teljes sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	6.—	3.— frt.

Ajánlja és szétküldi az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett, vagy utánvétellel is

HEINTZE KÁROLY

BUDAPEST, Szervita-tér 3. sz.

Ajánlott levelek portója és nyereseményjegyzék díja fejében I. osztályu sorsjegyek megrendelésénél 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél ellenben ajánlási portó és 3 nyereseményjegyzékért 50 kr. küldendő be.